

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej (przedstawiciele: B. Driessen i S. Van Overmeire, pełnomocnicy)

Przedmiot

W skardze opartej na art. 263 TFUE strona skarżąca wnosi o stwierdzenie nieważności:

- decyzji Rady (WPZiB) 2021/142 z dnia 5 lutego 2021 r. w sprawie aktualizacji listy osób, grup i podmiotów objętych art. 2, 3 i 4 wspólnego stanowiska 2001/931/WPZiB w sprawie zastosowania szczególnych środków w celu zwalczania terroryzmu oraz uchylecia decyzji (WPZiB) 2021/1192 (Dz.U. 2021, L 43, s. 14);
- rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) 2021/138 z dnia 5 lutego 2021 r. dotyczące wykonania art. 2 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 2580/2001 w sprawie szczególnych środków restrykcyjnych skierowanych przeciwko niektórym osobom i podmiotom mających na celu zwalczanie terroryzmu oraz uchylecia rozporządzenia wykonawczego (UE) 2021/1188 (Dz.U. 2021, L 43, s. 1);
- decyzji Rady (WPZiB) 2021/1192 z dnia 19 lipca 2021 r. w sprawie aktualizacji listy osób, grup i podmiotów objętych art. 2, 3 i 4 wspólnego stanowiska 2001/931/WPZiB w sprawie zastosowania szczególnych środków w celu zwalczania terroryzmu oraz uchylecia decyzji (WPZiB) 2021/142 (Dz.U. 2021 L 258, s. 42);
- rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) 2021/1188 z dnia 19 lipca 2021 r. w sprawie wykonania art. 2 ust. 3 rozporządzenia Rady (WE) nr 2580/2001 w sprawie szczególnych środków restrykcyjnych skierowanych przeciwko niektórym osobom i podmiotom mających na celu zwalczanie terroryzmu oraz uchylecia rozporządzenia wykonawczego 2021/138 (Dz.U. 2021, L 258, s. 14);
- decyzji Rady (WPZiB) 2022/152 z dnia 3 lutego 2022 r. dotyczącej aktualizacji wykazu osób, grup i podmiotów objętych art. 2, 3 i 4 wspólnego stanowiska 2001/931/PESC w sprawie zastosowania szczególnych środków w celu zwalczania terroryzmu oraz uchylecia decyzji 2021/1192 (Dz.U. 2022, L 25, s. 13);
- rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) 2022/147 z dnia 3 lutego 2022 r. dotyczące wykonania art. 2 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 2580/2001 w sprawie szczególnych środków restrykcyjnych skierowanych przeciwko niektórym osobom i podmiotom mających na celu zwalczanie terroryzmu oraz uchylecia rozporządzenia wykonawczego 2021/1188 (Dz.U. 2022, L 25, s. 1), w zakresie, w jakim akty te dotyczą strony skarżącej.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Każda ze stron pokrywa własne koszty.

(¹) Dz.U. C 217 z 7.6.2021.

Wyrok Sądu z dnia 14 grudnia 2022 r. – SU/EIOPA

(Sprawa T-296/21) (¹)

[Służba publiczna – Personel tymczasowy – Umowa na czas określony – Nieprzedłużenie – Procedura przedłużenia umowy – Uwzględnienie sprawozdań z oceny – Niefinalizowane sprawozdanie z oceny – Odpowiedzialność – Szkoda majątkowa – Utrata szansy – Krzywda – Nieograniczone prawo orzekania – Wykonanie wyroku Sądu]

(2023/C 63/46)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: SU (przedstawiciel: L. Levi, avocate)

Strona pozwana: Europejski Urząd Nadzoru Ubezpieczeń i Pracowniczych Programów Emerytalnych (EIOPA) (przedstawiciele: C. Coucke i E. Karatza, pełnomocniczki, wspierane przez adwokata B. Wägenbaura)

Przedmiot

W skardze opartej na art. 270 TFUE skarżąca wnosi, po pierwsze, o stwierdzenie nieważności decyzji Europejskiego Urzędu Nadzoru Ubezpieczeń i Pracowniczych Programów Emerytalnych (EIOPA) z dnia 15 lipca 2020 r., na mocy której urząd ten nie przedłużył jej umowy o pracę, i, w razie potrzeby, decyzji z dnia 11 lutego 2021 r., na mocy której urząd oddalił jej zażalenie, oraz, po drugie, o naprawienie szkody majątkowej i krzywdy, których miała z tego powodu doznać.

Sentencja

- 1) Stwierdza się nieważność decyzji Europejskiego Urzędu Nadzoru Ubezpieczeń i Pracowniczych Programów Emerytalnych (EIOPA) z dnia 15 lipca 2020 r. o nieprzedłużeniu umowy członka personelu tymczasowego SU.
- 2) Stwierdza się nieważność decyzji EIOPA z dnia 11 lutego 2021 r. dotyczącej oddalenia zażalenia SU.
- 3) EIOPA zostaje zobowiązana do zapłaty 10 000 EUR z tytułu naprawienia wyrządzonej SU szkody majątkowej.
- 4) EIOPA zostaje zobowiązana do zapłaty 5 000 EUR z tytułu zadośćuczynienia za wyrządzoną SU krzywdę.
- 5) Skarga zostaje oddalona w pozostałym zakresie.
- 6) EIOPA zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 320 z 9.8.2021.

Wyrok Sądu z dnia 14 grudnia 2022 r. – SY/Komisja

(Sprawa T-312/21) ⁽¹⁾

[Służba publiczna – Zatrudnienie – Ogłoszenie o konkursie – Konkurs otwarty EPSO/AD/374/19 – Decyzja o nieumieszczeniu nazwiska skarżącego na liście rezerwy kadrowej konkursu – Skarga o stwierdzenie nieważności – Zmiana ogłoszenia o konkursie po częściowym przeprowadzeniu testów wstępnych – Brak podstawy prawnej – Uzasadnione oczekiwania – Pewność prawa – Siła wyższa – Równość traktowania – Uzyskanie specjalnych dostosowań – Organizacja egzaminów w sposób zdalny – Wysoki odsetek osób, które przeszły pomyślnie konkurs, wśród kandydatów wewnętrznych – Skarga na bezczynność]

(2023/C 63/47)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: SY (przedstawiciel: adwokat T. Walberer)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: L. Hohenecker, T. Lilamand i D. Milanowska, pełnomocnicy)

Przedmiot

W skardze opartej na art. 270 TFUE i art. 91 Regulaminu pracowniczego urzędników Unii Europejskiej skarżący wnosi co do istoty, po pierwsze, o stwierdzenie nieważności addendum do ogłoszenia o konkursie otwartym EPSO/AD/374/19 (Dz.U. 2020, C 374 A, s. 3), w którym zmieniono warunki egzaminów konkursowych z powodu wystąpienia pandemii COVID-19, zaproszenia przez Komisję Europejską na egzamin z dnia 20 listopada 2020 r., listy rezerwy kadrowej sporządzonej w wyniku przeprowadzenia tego konkursu w dziedzinie prawa konkurencji, decyzji dotyczących zatrudnienia kandydatów na podstawie rzeczowej listy rezerwy kadrowej oraz decyzji w sprawie ponownego rozpatrzenia decyzji komisji konkursowej, potwierdzającej decyzję o nieumieszczeniu jego nazwiska na liście rezerwy kadrowej. Po drugie, tytułem żądania ewentualnego, wnosi on o sprecyzowanie w wyroku, który ma zapaść, konkretnych wymogów, jakie powinna spełnić Komisja, aby przywrócić sytuację prawną, w jakiej znajdował się przed naruszeniem prawa, którego dopuściła się ta komisja konkursowa, w celu umożliwienia jej umieszczenia jego nazwiska na liście rezerwy kadrowej. Po trzecie, wnosi on do Sądu o stwierdzenie naruszenia przez Komisję art. 265 TFUE ze względu na brak skierowania przez ową instytucję do niego decyzji w przedmiocie złożonego przez niego zażalenia administracyjnego z dnia 17 stycznia 2021 r.